

Bài thứ 15

(Giảng ngày 3 tháng 6 năm 1999 tại Hương Cảng, file thứ 16, số lưu trữ: 19-012-0016)

Thưa quý vị đồng học, cùng tất cả mọi người.

Bây giờ chúng ta xem tiếp câu thứ tám và thứ chín: “**Ác tinh tai chi, toán tận tắc tử.**” nghĩa là: *Sao ác gieo tai họa. Tuổi thọ đã hết phải chết.*

Phần cuối cùng là tổng kết ý nghĩa cả đoạn.

Quý thần trong trời đất giám sát việc người đời tạo nghiệp thiện hay ác, nặng hay nhẹ. Trong Cảm ứng thiên nói về sáu loại quả báo. Đó là sáu loại quả báo lớn, trong mỗi loại ấy lại có sự phân chia hết sức phức tạp, hết sức rắc rối. Câu thứ tám nói về “ác tinh tai chi” nghĩa là: *Sao ác gieo tai họa.* ý nghĩa hết sức sâu rộng.

Phần chú giải giảng rằng “ác tinh” là các vì sao, tinh tú, cũng là đồng loại với các vị thiên thần, ta thường gọi họ là thiên thần ác sát hay hung thần. Các vị này là thần chương quản hết thấy các loại tai họa, ách nạn trong chốn nhân gian. Các vị chuyên việc tạo ra các hung tai ách nạn để trừng phạt người làm việc ác. Những vị này có thể thuyết giảng giáo pháp thông suốt, nhưng đối với ý nghĩa thì họ không hiểu được trọn vẹn.

Con người với các vì tinh tú ấy có quan hệ gì? Người thời nay đối với chuyện này có thể nói là hoàn toàn xem nhẹ, không suy xét kỹ. Trong nền giáo dục cổ đại của Trung quốc, đặc biệt là trong Phật giáo, Phật pháp dạy rằng, xét đến chỗ rốt cùng thì hết thấy chúng sinh trong các pháp giới cùng khắp hư không, bao quát hết các vị thiên địa thần minh, cùng với chúng ta đều là một thể thống nhất, tương quan mật thiết với nhau. Trong Phật pháp gọi đó là pháp thân, là lý thể, sao có thể không tương quan? Chẳng những tương quan, mà còn là quan hệ hết sức mật thiết với nhau.

Con người sinh ra trong thế gian này, mỗi một sát-na không ngừng sinh diệt, không một niệm dừng nghỉ. Trong kinh điển đức Phật giảng giải với chúng ta rất rõ. Hư không từ đâu đến? Thế giới từ đâu đến? Chúng sinh từ đâu đến? Sự sống từ đâu đến? Hết thấy những hiện tượng đang diễn ra đó là gì? Trong kinh điển đức Phật dạy rằng, đó đều là những vấn đề quan trọng. Ngài mang những ý nghĩa ấy, những sự thật ấy, giảng giải từng phần cho chúng ta, rất rõ ràng, rất sáng tỏ, giúp chúng ta đối với chân tướng của vũ trụ, nhân sinh đều có thể giác ngộ thấu triệt. Người giác ngộ rồi gọi là Phật, Bồ Tát. Người chưa giác ngộ gọi là phàm phu. Phàm phu so với chư Phật Bồ Tát chỉ là mê muội khác với giác ngộ mà thôi, trừ ra điều đó thì không có gì khác biệt.

Quý thần trong trời đất, các vị ác tinh, thấy đều là chúng sinh, do các duyên hòa hợp mà sinh ra. Chúng ta hiểu rõ được [thì biết] hết thấy đều biến hiện từ một niệm trong tự tánh. Phật pháp gọi là: ***“Nhất thiết pháp duy tâm tưởng sinh.”*** (nghĩa là: Hết thấy các pháp đều từ tâm tưởng sinh ra.) Chúng ta cần phải ghi nhớ điều này.

Cho nên, hết thấy các pháp đối với chúng ta đều có quan hệ mật thiết. Chúng ta khởi tâm động niệm, một niệm hiền thiện thì cảnh giới cũng hiền thiện tốt lành. Cảnh giới là môi trường, hoàn cảnh sống của ta. Kinh điển Đại thừa thường dạy: ***“Y báo tùy trước chánh báo chuyển.”*** (nghĩa là: Y báo tùy theo chánh báo mà thay đổi.) Một người tu tâm thiện, làm việc thiện, hoàn cảnh sống của người ấy liền được tốt đẹp. Một người khởi tâm ác, làm việc ác, hoàn cảnh sống của người ấy liền xấu ác, chướng ngại đến với người ấy rất nhiều. Điều này cũng giống như ý nghĩa đang giảng ở đây. Cho nên, thiện cùng thiện tương ưng, ác với ác chiêu cảm.

Quan niệm của người Trung quốc đối với hiện tượng tinh tú so ra có chút khác biệt. Người Trung quốc xem trọng thuyết ngũ hành, bát tự, xem trọng những điểm này. Người Tây phương đối với hiện tượng tinh tú cũng hết sức xem trọng. Nếu người Trung quốc mê tín thì người Tây phương cũng mê tín vậy. Cả hai bên đều đoán số mạng, cả hai bên đều

có thuật chiêm bốc, bói toán. Nhưng Tây phương đoán số mạng, bói toán, phần lớn dựa vào hiện tượng tinh tú, [gọi là chiêm tinh], người Trung quốc đoán số mạng, bói toán chủ yếu dựa vào thuyết bát quái trong Kinh Dịch. Tuy vừa nhìn qua có vẻ như rất khác biệt nhau, nhưng trong thực tế lại giống nhau, vì hiện tượng tinh tú đối với chúng ta quả thật có quan hệ.

Khi tôi ở Singapore, có vị đồng tu mang tặng một quyển sách tiên tri. Người ấy nói quyển sách này là do một đứa con đi du lịch ở Moscow (Mát-xcơ-va), tình cờ phát hiện trong một tiệm sách liền mua về. Sách này là của một nhà tiên tri Tây phương, người Pháp, sống hồi thế kỷ 16, tên là Nostradamus. Những lời tiên tri của ông này hết sức nổi tiếng trên thế giới. Ông cũng căn cứ vào các hiện tượng tinh tú. Ông Nostradamus học thức rất uyên bác. Người Trung quốc thường nói đến khả năng siêu nhiên, Nostradamus có khả năng siêu nhiên rất mạnh mẽ, có thể quan sát thấy được những việc trong tương lai. Ông ấy sống vào thế kỷ 16, cách chúng ta khoảng 500 năm. Từ 500 năm trước, ông đã suy luận và tiên tri rằng vào tháng 7 năm 1999, thế giới sẽ có một tai kiếp rất lớn. Ông nói rằng nhân loại sẽ bị hủy diệt.

Quyển sách này được chuyển dịch rất tốt, phần bình luận cũng khách quan, chính xác. Nhưng cho dù ông ấy có khả năng siêu nhiên và hết sức tinh thông khoa chiêm tinh, đã từng đưa ra những lời tiên tri hầu như đã đạt độ chính xác đến 99%, như vậy là quá giỏi, nhưng trong đó vẫn còn 1% không chính xác. Nếu như tháng 7 năm nay không có gì xảy ra, thì đó chính là 1% ông ấy đoán không chính xác. Phần bình luận cho biết ông ta theo đạo Cơ Đốc, nên tư tưởng, kiến giải của ông phải chịu sự hạn chế trong truyền thống đạo Cơ Đốc, không có cách gì vượt qua.

Đạo Phật không nói theo cách đó. Đạo Phật dạy rằng kiếp nạn có thể hóa giải được, trong khi đạo Cơ Đốc nói rằng kiếp nạn nhất định không thể hóa giải, bất kể con người có tư tưởng như thế nào, bất kể hành động ra sao, đều không thể làm thay đổi mạng số. Theo tư tưởng của họ thì con người nhất định phải vâng theo vận mạng đã định trước.

Họ đưa ra một ví dụ, như một vở kịch đang diễn trên sân khấu. Tuy vở kịch chưa kết thúc, nhưng kịch bản đã được viết xong trước đó rồi, nên nhất định [diễn viên] phải y theo kịch bản mà diễn.

Theo tư tưởng đạo Cơ Đốc, hết thảy chúng sinh trong thế gian này đều phải sống theo một “kịch bản” sẵn có, không có khả năng thay đổi được bất cứ điều gì. Điều này cũng giống như trong sách Liễn Phàm tứ huấn, Không tiên sinh đoán vận mạng cho Viên Liễn Phàm, nói rằng ông ấy suốt đời không có cách gì thay đổi. Đó là kiểu tư tưởng “*Nhất sinh giai thị mạng, bán điểm bất do nhân.*” (nghĩa là: Việc trong một đời đều do vận mạng, chẳng có gì do người định đoạt.)

Nhưng rồi Liễn Phàm gặp thiền sư Vân Cốc, được ngài một phen khai thị, ông liền hiểu rõ. Trước đó ông chỉ nghĩ rằng vận mạng đã định sẵn. Nhưng ai định sẵn? Ông không đặt ra câu hỏi đó. Vận mạng suốt một đời mình lại do người nào sắp đặt trước? Nếu có sự suy ngẫm sâu xa, nhất định sẽ hiểu ra. Vận mạng không thể do thần quyết định. Nếu như thần quyết định vận mạng của người, vậy người làm việc ác [là do thần quyết định], sao thần lại phải trừng phạt? Như vậy chẳng phải thần tự làm khó hay sao? Còn nếu thần viết “kịch bản”, sao không viết ra kịch bản tốt đẹp, lại viết những kịch bản thật xấu xa độc ác? Thần như thế chẳng phải thần thông minh, thật là thần hồ đồ.

Chúng ta cần hiểu rõ được ý nghĩa này. Vận mạng là do chính mình tạo ra. Phật pháp dạy điều này rất hữu lý. Vận mạng là do chúng ta từ nhiều kiếp trước đến nay tạo tác các việc thiện ác, chiêu cảm những quả báo tai họa hay phúc lành mà thành. Cho nên, bài văn Cảm ứng thiên trong phần trước chẳng phải đã nói rõ rồi sao? Chỉ cần chúng ta biết quay đầu, dù trong quá khứ đã tạo nhiều nghiệp ác, chỉ cần thực sự quay đầu, thật lòng sám hối. Quý thần trong trời đất tuyệt đối không trừng phạt người đã hối lỗi, người đã thật lòng sám hối sửa lỗi.

Ý nghĩa này hết sức thâm sâu, quý vị phải thật lòng tin tưởng, thực sự nhận hiểu, sửa chữa lỗi lầm, tự hoàn thiện bản thân, chuyển họa thành phúc, chỉ trong khoảnh khắc là có thể làm được.

Cho nên, Nostradamus đã thấy ra được một sự thật. Sự thật ấy có hay không? Hoàn toàn có thể có. Ông ấy đã nhìn nhận đúng thật, không hề sai lầm. Chỉ có điều là sự thật ấy có thể thay đổi được. Nếu như Nostradamus được đọc qua kinh Phật, tiếp nhận được giáo lý nhà Phật, cách nhìn của ông ta sẽ không như thế, không thể cứng nhắc ở quan điểm vận mạng không thay đổi.

Hôm nay giảng đến câu **“ác tinh tai chi”** (nghĩa là: ác tinh chiếu vào gây họa), tôi đưa ra quyển sách này. Trong sách xác định rằng trong khoảng thời gian tháng 7, tháng 8 năm nay có một hiện tượng tinh tú hết sức kỳ quái, điều này trong quá khứ chưa từng có. Trong sách giảng giải về điều này rất nhiều, phân tích rất chi tiết. Chín hành tinh lớn trong Thái dương hệ, tính gồm cả mặt trời là 10 tinh cầu. Hiện tại chúng ta đã dùng máy điện toán để tính ra được rằng, vào ngày 18 tháng 8 năm nay, [10 tinh cầu này sẽ] xếp hàng thành một hình thập tự giá giữa không gian. Hiện tượng này vô cùng hy hữu, rất khó xuất hiện. Các chiêm tinh gia cho rằng đó là hiện tượng cực kỳ xấu, là ác tinh soi vào gây họa.

Hiện tượng ấy xuất hiện khiến cho địa cầu này phải chịu tai nạn lớn, đó là nói theo người Tây phương. Từ trường của Thái dương hệ, do cách sắp xếp của các tinh cầu như vậy mà tạo thành một từ trường cực kỳ hủy hoại, cực kỳ xấu. Môi trường sống trên địa cầu của chúng ta sẽ chịu ảnh hưởng rất lớn. Đó là những ảnh hưởng về khí hậu, ảnh hưởng rất lớn về việc nhiễu sóng vô tuyến, cũng có khả năng dẫn phát những cơn địa chấn, những cơn bão lớn, nhưng không thể biết được vào thời điểm nào thì xuất hiện loại tai nạn nào.

Từ trường xấu đó cũng sẽ ảnh hưởng đến con người, ảnh hưởng đến tư tưởng, cảm xúc, vì trong từ trường đó tinh thần con người không ổn định, tỏ ra nóng nảy bức bối, rất dễ nổi nóng. Con người trong trạng thái đó rất dễ dàng thay đổi, rất dễ dàng phản ứng với tình huống. Nếu như với các vị lãnh đạo quốc gia, trong trạng thái như vậy, thần trí không sáng suốt tinh táo, rất dễ dàng nổi giận, chỉ một chút không hài lòng là phát động chiến tranh hạt nhân thì tai họa như thế là rất lớn.

Chúng ta có thể hiểu được, điều này rõ ràng là sự thật. Ví như chúng ta đến một nơi nào, hoặc vào một căn phòng nào đó, trong những nơi ấy có bầu khí hết sức không tốt, sau khi ta đến đó rồi liền cảm thấy vô cùng khó chịu, rùng mình sởn ớn. Người nước ngoài gọi đó là từ trường, người Trung quốc gọi là khí. Vào thời điểm đó, Thái dương hệ có bầu khí rất xấu, có từ trường rất xấu, rất dễ xảy ra chuyện. Nostradamus xác định tai nạn này xảy ra vào một thời điểm, vậy ngày tháng ông ta xác định đó là dựa vào điều gì? Dựa vào hiện tượng các tinh cầu mà xác định. Chỉ có điều hiện tượng tinh tú đó rất cùng đối với chúng ta ảnh hưởng nhiều hay ít, đến mức nào thì các khoa học gia hiện nay, thậm chí cả phương pháp chiêm tinh của phương Tây, đều không có cách gì để tính toán được. Nhưng tất cả đều thừa nhận rằng đó là một hiện tượng cực kỳ xấu. Vậy thì họ cũng gần như công nhận rằng, rất cùng sẽ có nhiều sự nguy hại rất lớn, đến nỗi chẳng ai dám nói ra.

Ông Nostradamus khẳng định rằng đó là một kiếp nạn rất lớn, rằng có “Khủng bố Đại vương từ trên trời hạ xuống”. Ông nói rằng thế giới này từ trước chưa từng có một kiếp nạn như vậy.

Người học Phật chúng ta nghe qua những chuyện ấy rồi, đề cao cảnh giác, nhưng không bi quan như họ, không có cảm xúc tiêu cực. Chúng ta tích cực, chúng ta nỗ lực dứt ác tu thiện, từ trong tâm chân thành sám hối, tu tập niệm Phật tốt hơn nữa. Việc dứt ác tu thiện nhất định phải làm cho đến mức không tranh giành với người khác, không mong cầu trong đời sống. Phải dứt trừ được lòng ái dục, dứt trừ sự ham muốn, tức là hết thấy những thứ mà ta ưa thích. Hai thứ dục vọng đó đoạn trừ được rồi, tâm trí quý vị sẽ sáng suốt, sẽ đạt được giác ngộ, sẽ có đủ năng lực để ứng phó với tai kiếp lần này.

Tôi có [hướng dẫn] một đạo tràng nhỏ ở Brisbane, Australia. Hôm qua tôi thông báo sang bên ấy, bảo họ tích cực chuẩn bị các khóa tu chuyên tâm niệm Phật: đả Phật thất, kết thất niệm Phật, cũng là 24 giờ mỗi ngày không gián đoạn. Đạo tràng ấy phạm vi không lớn, tôi đề nghị giới hạn trong 48 người, vì không gian chỉ đáp ứng được vậy thôi. 48

người niệm Phật, niệm trong 49 ngày, luân phiên liên tục ngày đêm không gián đoạn. Người ngoài cũng có thể tham gia, nhưng trước hết phải ghi danh.

Hiện nay trong xã hội này, mọi người đều có công việc hết sức bận rộn, bẽ bộn. Việc gác bỏ hết mọi việc để niệm Phật liên tục trong 49 ngày không phải chuyện dễ dàng. Cho nên, trong pháp hội niệm Phật 49 ngày ở Australia, chúng tôi mở thoáng ra một điểm, không nhất thiết phải hạn chế nghiêm ngặt thời gian. Mỗi người có thể tham gia một tuần cũng tốt, hai tuần cũng tốt, nếu tham gia được trọn khóa tu tất nhiên là tốt nhất. Chúng ta có thể cho đăng ký trước, nếu như quá đông người, chúng ta có thời gian dễ dàng phân phối, sao cho ở Niệm Phật Đường mỗi ngày đều có từ 48 người trở lên, không để ít hơn 48 người.

Đạo Phật dạy rằng, muốn tiêu trừ tai ương, tránh khỏi ách nạn, thì niệm Phật là pháp môn thù thắng nhất. Chúng sinh nghiệp chướng hết sức nặng nề, trong Phật pháp có 84.000 pháp môn, bất kỳ pháp môn nào cũng đều không đủ hiệu quả, nên hết thảy đều không cứu vớt được chúng sinh. Cuối cùng, chỉ có pháp môn niệm Phật là có thể giúp chúng sinh thoát khỏi nguy nan. Chúng sinh y theo pháp môn niệm Phật có thể được độ thoát, nên trong đạo Phật thì niệm Phật là pháp môn thù thắng nhất. Vì thế, hết thảy chư Phật Như Lai trong khắp mười phương thế giới đều tán thán đức Phật A-di-đà, tôn xưng Phật A-di-đà là “*quang trung cực tôn, Phật trung chi vương*” (nghĩa là: hào quang tôn quý nhất, bậc nhất trong chư Phật), ý nghĩa là ở đó.

Hôm nay chúng ta đọc đến một câu [trong Cảm ứng thiên], nghĩ đến việc rất nhiều chiêm tinh gia Tây phương đã nói với chúng ta, trong năm nay, ngày 18 tháng 8, các tinh cầu trong Thái Dương hệ sẽ xếp thành hàng, đó là một kiếp nạn đang bày ra. Ngày tháng ấy đối với chúng ta đã cận kề lắm rồi, chúng ta nên có sự cảnh tỉnh, kiêng sợ, biết rằng từ trường của Thái Dương hệ đích thực sẽ có ảnh hưởng đến chúng ta. Chỉ những người có công phu thiền định thâm hậu, thực sự đã đạt được định lực và trí tuệ thì mới không chịu ảnh hưởng. Nếu không phải

người thực sự có đủ định tuệ thì không một ai là không chịu ảnh hưởng.

Hôm nay thời gian đã hết, chúng ta giảng đến đây thôi.